

Sygn. akt: KIO 3609/25

WYROK

Warszawa, dnia 3 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Emilia Garbala

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 25 sierpnia 2025 r. przez wykonawcę **Move - X sp. z o. o., ul. Tuwima 10a, 05-822 Milanówek**,

w postępowaniu prowadzonym przez: **Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej w Krasnymstawie, ul. Sobieskiego 4, 22-300 Krasnystaw**,

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego: **4RAD sp. z o.o., ul. Suwak 4/110, 02-676 Warszawa**,

orzeka:

1. **oddala odwołanie**,

2. kosztami postępowania obciąża odwołującego, i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego,

2.2. zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 3609/25

UZASADNIENIE

Zamawiający – Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej w Krasnymstawie ul. Sobieskiego 4, 22-300 Krasnystaw, prowadzi w trybie podstawowym bez negocjacji, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Zakup aparatów RTG do poradni specjalistycznych w SPZOZ w Krasnymstawie”, numer referencyjny: ZP/230-3/2025. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 04.07.2025 r., nr 2025/BZP 00309584/01.

W dniu 25.08.2025 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wykonawcy Move - X sp. z o. o., ul. Tuwima 10a, 05-822 Milanówek (dalej: „Odwołujący”), w którym Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1) art. 239 ustawy Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej: „ustawą Pzp”, poprzez wybór oferty najkorzystniejszej wykonawcy 4RAD sp. z o.o. bez zastosowania kryterium „parametry techniczne” w zakresie punktu 3 rozdziału 17 pkt. 1.2 SWZ tj. obciążenie stołu – min. 215 kg, gdzie Zamawiający w sposób uznaniowy przypisał punkty wykonawcy 4RAD sp. z o.o. sprzecznie z określonym opisem kryterium w SWZ, faworyzując w ten sposób w postępowaniu konkretnego wykonawcę, dyskwalifikując jednocześnie Odwołującego Move – X sp. z o.o. z możliwości uzyskania zamówienia, mimo iż w konsekwencji prawidłowo przyznanych punktów w kryterium parametry techniczne, najkorzystniejszą ofertą jest oferta wykonawcy Move – X sp. z o.o.

2) art. 286 ust. 1 ustawy Pzp poprzez dokonanie modyfikacji treści specyfikacji warunków zamówienia po upływie terminu składania ofert, poprzez ustalenie nowej treści wymagań w zakresie kryteriów oceny ofert w ramach kryterium „parametry techniczne” – podkryterium „obciążenie stołu – min. 215 kg” – i przyznawanie w tym kryterium punktów za obciążenie stołu poniżej ustalonego minimum, które zgodnie z literalnym brzmieniem SWZ musi być powyżej 325 kg, by otrzymać 5 punktów w tym kryterium, co miało w ocenie Odwołującego na celu przydzielenie w sposób nieuprawniony punktów wykonawcy 4RAD sp. z o.o., przez co ocena oferty tego wykonawcy nastąpiła w sposób nieokreślony wcześniej w SWZ,

3) art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp poprzez naruszenie zasady przejrzystości i przydzielenie punktacji wykonawcy 4RAD sp. z o.o. na sobie tylko znanych kryteriach oceny ofert i bez oparcia rozstrzygnięcia o informacje wynikające z oferty 4RAD sp. z o.o.

W związku z tym Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

1) unieważnienia czynności wyboru jako najkorzystniejszej oferty wykonawcy 4RAD sp. z o.o.,

2) dokonania powtórnej oceny ofert,

3)weryfikacji przydzielonych punktów wykonawcy 4RAD sp. z o.o. dokonując stosownej korekty przydzielonej punktacji dla tego wykonawcy.

Pismem z dnia 28.08.2025 r. wykonawca 4RAD sp. z o.o. sp.k., ul. Suwak 4/110,02-676 Warszawa (dalej: „Przystępujący”) zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. Izba stwierdziła, że przystąpienie zostało dokonane skutecznie.

W dniu 30.09.2025 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o jego oddalenie. W dniu 01.10.2025 r. również Przystępujący przedstawił pisemnie swoją argumentację.

W trakcie rozprawy Strony i Przystępujący podtrzymali swoje stanowiska w sprawie.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła następujący stan faktyczny.

Przedmiotem zamówienia jest zakup aparatów RTG do poradni specjalistycznych w SPZOZ w Krasnymstawie. Przedmiot zamówienia został podzielony na dwie części. Niniejsze postępowanie odwoławcze dotyczy zadania nr 1, którego przedmiotem jest aparat RTG z wyposażeniem.

W rozdziale 17 specyfikacji warunków zamówienia (dalej: „SWZ”) Zamawiający wskazał kryteria oceny ofert: cena - 70%, termin gwarancji - 15%, parametry techniczne – 15%. W kryterium „parametry techniczne” Zamawiający oceniał:

Lp.	Parametry oceniane sprzętu		Punktacja
1.	Częstotliwość przetwornicy – min. 250 kHz	< 400 kHz	0,00 pkt
		≥ 400 kHz	5,00 pkt
2.	Zakres ruchu wzdłużnego detektora – min. 55 cm	≤ 60 cm	0,00 pkt
		> 60 cm	5,00 pkt
3.	Obciążenie stołu – min. 215 kg	≤ 325 kg	0,00 pkt
		> 325 kg	5,00 pkt

W dniu 16.07.2025 r. Zamawiający odmówił zmiany SWZ odpowiadając na pytanie nr 54: „*Upzejmie prosimy o usunięcie pomyłki pisarskiej. Prosimy również o zgodę na przyznanie punktów za obciążenie maksymalne stołu 300 kg. Różnica stanowi tylko 8%.*”

Przystępujący złożył ofertę, w której zaoferował system rentgenowski Calypso F. Wraz z ofertą przedłożył przedmiotowy środek dowodowy pn. Dokumentacja techniczna GMM CALYPSO F, w którym wskazano, że obciążenie stołu wynosi: str. 5 - „Maksymalna waga pacjenta: 270 kg (330 kg)”, str. 12 – „Max. obciążenie blatu stołu pkt nr 30 – 270 kg, 330 kg”.

W dniu 29.07.2025 r. Odwołujący przesłał Zamawiającemu zastrzeżenia co do obciążenia stołu oferowanego przez Przystępującego.

W dniu 30.07.2025 r. Zamawiający (bez podania podstawy prawnej) wezwał Przystępującego do zajęcia stanowiska w zakresie wątpliwości i zarzutów wynikających z pisma Odwołującego, którego treść dołączył do wezwania.

W odpowiedzi z dnia 31.07.2025 r. Przystępujący udzielił wyjaśnień, w których wskazał, że „*z dokumentacji technicznej systemu rentgenowskiego Calypso F, złożonej wraz z naszą ofertą, jasno wynika, iż maksymalne dopuszczalne obciążenie stołu wynosi 330 kg. Wartość ta oznacza rzeczywistą, konstrukcyjną nośność stołu, jaką określił producent, i to ona powinna być podstawą oceny oferty w zakresie kryterium „obciążenie stołu”. (...)*”

Producent podaje dwie wartości obciążenia stołu 270 kg oraz 330 kg w zależności od przyjętego kryterium. Waga 270 kg dotyczy obciążenia stołu dla badań dynamicznych, a 330 kg dla badań statycznych. Należy jednak stanowczo podkreślić, że ww zakreśy nie odnoszą się do wytrzymałości mechanicznej urządzenia, lecz wyłącznie do sposobu wykonania określonych procedur diagnostycznych.

Zamawiający, określając w SWZ kryterium techniczne w postaci minimalnego obciążenia powyżej 325 kg, nie zastrzegł jednocześnie, że wartość ta musi odnosić się do wszystkich funkcjonalności stołu, np. w zakresie jego przesuwu, pozycjonowania czy trybów klinicznych. Wymaganie to odnosi się zatem do maksymalnej nośności konstrukcyjnej - a taka została przez nas jednoznacznie wykazana w dokumentacji ofertowej i wynosi 330 kg.

Dokumentacja techniczna systemu Calypso F zawiera jednoznaczne wskazanie, że maksymalne dopuszczalne obciążenie stołu wynosi 330 kg - i to właśnie ta wartość, zgodnie z pkt 2.1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie wymagań zasadniczych dla wyrobów medycznych, powinna być przyjmowana do oceny parametrów technicznych. Dodatkowo podstawa prawna: art. 17 ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz.U. 2022 poz. 974) - jasno wskazuje, że dane techniczne i bezpieczeństwo wyrobu medycznego muszą być zgodne z dokumentacją producenta – nie z subiektywną interpretacją innych Wykonawców. (...)

W świetle powyższego, twierdzenie, że stół Calypso F nie spełnia wymogu obciążenia powyżej 325 kg, jest całkowicie nieuprawnione i bezpodstawne. Oferowane przez nas urządzenie posiada stół o obciążeniu 330 kg, czyli konstrukcyjna nośność stołu to 330 kg, co jednoznacznie kwalifikuje je do przyznania punktów w kryterium „Obciążenie stołu”, zgodnie z zasadami określonymi w SWZ.

Ponadto zwracamy uwagę, że informacje o dodatkowych ograniczeniach nie mają wpływu na ogólne parametry techniczne stołu, nie dotyczą jego budowy, ani nie wykluczają jego pełnej funkcjonalności w zakresie, którego dotyczy ocena ofert. Również w praktyce rynkowej rozróżnia się dopuszczalne obciążenie kliniczne dla pewnych procedur od dopuszczalnej nośności konstrukcyjnej stołu - i to ta ostatnia jest właściwym miernikiem przy ocenie ofert w postępowaniach przetargowych. (...)"

W dniu 18.08.2025 r. Zamawiający poinformował o wyborze jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego. Z ww. pisma wynika, że oferta Przystępującego otrzymała 15 pkt w kryterium „parametry techniczne”, co oznacza, że otrzymała też 5 pkt w podkryterium dotyczącym obciążenia stołu.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowiska Stron i Przystępującego złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy, zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody z uwagi na kwestionowane czynności Zamawiającego.

Ponadto Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 ustawy Pzp.

Zgodnie z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.

Zgodnie z art. 240 ust. 1 i ust. 2 ustawy Pzp:

1. Kryteria oceny ofert muszą być związane z przedmiotem zamówienia.
2. Związek kryteriów oceny ofert z przedmiotem zamówienia istnieje wówczas, gdy kryteria te dotyczą robót budowlanych, dostaw lub usług, będących przedmiotem zamówienia w dowolnych aspektach oraz w odniesieniu do dowolnych etapów ich cyklu życia, w tym do elementów składających się na proces produkcji, dostarczania lub wprowadzania na rynek, nawet jeżeli elementy te nie są istotną cechą przedmiotu zamówienia.

Zgodnie z art. 286 ust. 1 ustawy Pzp w uzasadnionych przypadkach zamawiający może przed upływem terminu składania ofert zmienić treść SWZ.

W pierwszej kolejności odnosząc się do argumentacji Odwołującego Izba wskazuje, że oczywiście kryteria oceny ofert muszą mieć związek z przedmiotem zamówienia, niemniej jednak nie oznacza to, że muszą odzwierciedlać wymagania przedmiotu zamówienia w sposób identyczny. Także z art. 240 ust. 2 ustawy Pzp wynika, że kryteria mogą dotyczyć takich elementów przedmiotu zamówienia, które nie są jego istotną cechą. Tym samym nie można wymagać wynikających z opisu przedmiotu zamówienia utożsamiać z kryteriami oceny ofert, bo choć muszą one pozostawać w związku, to nie muszą się powielać. W konsekwencji nie można też nadawać kryterium oceny ofert dodatkowego znaczenia, niezawartego w opisie tego kryterium, po to by uwzględniało ono określony wymóg zawarty w opisie przedmiotu zamówienia. Taka rozszerzająca wykładnia kryterium oceny ofert jest niedopuszczalna w świetle zasad, o których mowa w art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pz, tj. zasady równego traktowania wykonawców, uczciwej konkurencji i przejrzystości. Istotne jest bowiem, aby wykonawca zapoznając się z dokumentami zamówienia, w tym z opisem kryteriów oceny ofert, był w stanie ocenić swoje szanse na spełnienie wymagań zamawiającego i złożenie ważnej oferty i nie był następnie po upływie terminu składania ofert zaskakiwany wymogami, które nie były wcześniej ujawnione w dokumentach zamówienia. Stąd opis kryteriów oceny ofert należy odczytywać zgodnie z wykładnią literalną i nie nadawać mu znaczenia niewynikającego wprost z tego opisu, nawet jeśli miałyby to w większym stopniu odzwierciedlać wymagania przedmiotu zamówienia lub ujawnione na późniejszym etapie intencje zamawiającego.

Przekładając powyższe na stan faktyczny niniejszej sprawy należy zauważyć, że w opisie przedmiotu zamówienia, tj. w zestawieniu parametrów technicznych, w pkt IV dotyczącym stołu wskazano m.in. następujące wymagania:

23. stół kosztny montowany na stałe z motorową regulacją wysokości góra/dół,
25. regulowana wysokość blatu stołu od podłogi min. 53-85 cm (+/- 1 cm),
26. blat stołu pływający.

Niewątpliwie zatem zamawiający wymagał zaoferowania stołu ruchomego, co mogłoby sugerować, że ma on być przeznaczony do wykonywania zarówno badań statycznych, jak i badań dynamicznych, choć zauważyć należy, że w żadnym miejscu SWZ taki zakres badań nie został wskazany i sam Zamawiający zaprzecza, aby stół był mu potrzebny do wykonywania badań dynamicznych. Ale nawet jeżeli stół miałby być używany również do badań dynamicznych, to nie oznacza to, że identyczny cel i zakres badań musiał zostać odzwierciedlony w opisie kryterium obciążenia tego stołu. Innymi słowy: nawet gdyby Zamawiający wprost wymagał w OPZ zaoferowania stołu z przeznaczeniem do wykonywania badań statycznych i dynamicznych, nie oznaczałoby to automatycznie, że taki sam zakres badań musiałby być

uwzględniony w kryterium oceny ofert dotyczącym obciążenia tego stołu. Jak wskazano już bowiem wyżej, kryteria oceny ofert muszą pozostawać w związku z przedmiotem zamówienia, ale nie muszą odzwierciedlać wymogów zawartych w tym przedmiocie zamówienia. Tym samym nawet gdyby stół rzeczywiście miał być wykorzystywany do badań statycznych i dynamicznych (choć wprost tego w SWZ nie wskazano i Zamawiający takiemu celowi zaprzecza), nie oznacza to, że kryterium obciążenia stołu również należy rozumieć jako służące wykonywaniu badań statycznych i dynamicznych. Takiej automatycznej korelacji między kryterium oceny ofert i przedmiotem zamówienia nie można zakładać ani w świetle art. 241 ustawy Pzp, ani w świetle postanowień SWZ. Kryteria oceny ofert jako decydujące o ostatecznym wyborze najkorzystniejszej oferty (spośród ofert niepodlegających odrzuceniu) muszą być bowiem rozumiane w sposób ścisły i nie mogą być poddawane wykładni rozszerzającej.

W podobnej sprawie dotyczącej rozumienia kryterium oceny ofert Izba wypowiedziała się w wyroku z dnia 05.11.2021 r. o sygn. akt KIO 3077/21. Wyrok ten dotyczył sposobu przyznawania punktacji wg „proporcji klasycznej”, której zastosowanie skutkowało przyznaniem odwołującemu z tamtej sprawy zbyt mało (wg niego) punktów w stosunku do innego wykonawcy. Izba stwierdziła, że: „*Odwołujący upatrywał naruszenia przez zamawiającego zasad punktacji w niezastosowaniu metody obliczania proporcjonalności, którą sam przyjął i zaprezentował w odwołaniu oraz załączniku do niego. Po raz kolejny należało podkreślić, że SWZ nie zawierała opisu takiej metodologii oceny punktowej jaką forsował odwołujący. Odwołujący upatrywał podstawy do zastosowania, dla oceny ofert proponowanego przez siebie wzoru matematycznego, w postulowanym wypaczeniu sensu przyjętego przez zamawiającego sposobu obliczenia punktacji, ale nie był w stanie wskazać na treść SWZ, która taką zasadę oceny przyjmowałaby. Przystępujący słusznie podniósł, że aby faktycznie można było w toku oceny ofert zastosować wzór przedstawiony przez w odwołującego w uzasadnieniu odwołania, to zamawiający powinien taki wzór podać w treści SWZ. (...) Etap oceny ofert czy też rozstrzygnięcia postępowania nie stanowią momentu kształtowania postanowień SWZ, zwłaszcza w odniesieniu do kwestii tak zasadniczej jak podstawy oceny ofert w kryteriach, które mają bezpośredni wpływ na wynik postępowania*”.

Skarga na ww. orzeczenie Izby została oddalona przez Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 24.02.2022 r. o sygn. akt XXIII Zs 143/21, w którym wskazano w szczególności: *„Poza powyższym zdaniem Sądu Okręgowego słusznie zauważyła Izba, że etap oceny ofert czy też wyboru oferty nie jest etapem, na którym podlegają kształtowaniu postanowienia SIWZ, szczególnie tak istotne jak przedmiotowe, odnoszące się do oceny ofert. (...) Ponadto SIWZ nie zawierała opisu takiej metody liczenia punktów (nie mówiąc już o wzorze), jaką forsował skarżący, a która była jedynie wynikiem jego własnej interpretacji zapisów SIWZ. Trafnie wskazała Izba, że aby faktycznie można było w toku oceny ofert zastosować wzór przedstawiony przez odwołującego, to zamawiający powinien taki wzór podać w treści SIWZ. W ocenie Sądu Okręgowego, Izba słusznie zauważyła, że przedstawiona przez Odwołującego punktacja oraz metoda jej liczenia zostały przyjęte na podstawie założeń, które nie zostały zawarte w SIWZ i stanowiły conajwyżej propozycję skarżącego odnośnie tego, jak mogłaby wyglądać ocena ofert, gdyby faktycznie taki wzór lub metoda zostały przyjęte przez zamawiającego w dokumentacji postępowania*”.

Z obu ww. wyroków Izby i Sądu wynika, że wykładnia kryterium oceny ofert nie może się opierać na treściach w tym kryterium niewyartykułowanych. Punktacja musi być zatem przyznawana zgodnie z taką treścią kryterium oceny ofert, jaka została wprost zamieszczona w opisie tego kryterium.

W niniejszej sprawie opis kryterium ograniczał się do wskazania: „obciążenie stołu – min. 215 kg” i wskazania punktacji: ≤ 325 kg – 0 pkt, > 325 kg – 5 pkt. Zamawiający nie zastrzegł w tym opisie żadnych dodatkowych wymagań odnoszących się np. do zakresu badań, które muszą być możliwe do wykonania przy obciążeniu ponad 325 kg. Tym samym literalna wykładnia tego kryterium prowadzi do wniosku, że chodziło o maksymalne możliwe do osiągnięcia obciążenie stołu bez względu na zakres badań, które mogą być przeprowadzane przy tym obciążeniu. Skoro zatem stół zaferowany przez Przystępującego może być obciążony do 330 kg przy badaniach statycznych, to nie można uznać, że nie odpowiada on ww. kryterium z tego powodu, że nie osiąga tego obciążenia przy badaniach dynamicznych. Raz jeszcze należy podkreślić, że opis kryterium nie uzależniał przyznawania punktów od rodzaju badań, jakie mogą być wykonane przy obciążeniu > 325 kg. Ponadto sam zakres takich badań nie został wprost przewidziany w SWZ, a nawet gdyby został, to nie przekładałoby się to automatycznie na sposób rozumienia kryterium oceny ofert.

Nie można także przyjąć, że skoro w postępowaniu w Rabce-Zdrój Przystępujący ten sam rodzaj stołu opisał jako mający obciążenie 270 kg, to znaczy, że stół ten w ogóle nie osiąga obciążenia 330 kg. Po pierwsze, nie można pominąć, że Przystępujący przedstawił w niniejszym postępowaniu przedmiotowy środek dowodowy, w którym dwukrotnie wskazano: „Maksymalna waga pacjenta: 270 kg (330 kg)” oraz „Max. obciążenie blatu stołu pkt nr 30 – 270 kg, 330 kg” i brak jest podstaw do uznania, że ten dokument zawiera nieprawdziwe informacje. Po drugie, należy zauważyć, że w postępowaniu w Rabce-Zdrój wymagano maksymalnego obciążenia stołu ≥ 250 kg, co oznacza, że Przystępujący nie miał potrzeby wskazywania górnej granicy obciążenia – 330 kg możliwej do osiągnięcia przy badaniach statycznych, bo wystarczyło podać obciążenie – 270 kg możliwe do osiągnięcia przy obu rodzajach badań. Dlatego w świetle ww. okoliczności nie można stwierdzić, że oferowany przez Przystępującego stół w ogóle nie spełnia wymogu obciążenia $>$

325 kg.

Również pozostałe złożone przez Odwołującego dowody w postaci jego własnych ofert składanych w innych postępowaniach oraz ulotki stołu produkcji Philips nie pozwalają na uznanie zasadności argumentów Odwołującego, ponieważ treść tych dowodów nie zmienia faktu, że w opisie kryterium oceny ofert nie wymagano obciążenia stołu > 325 kg przy badaniach statystycznych i dynamicznych.

Reasumując, literalna wykładnia kryterium oceny ofert – obciążenie stołu prowadzi do wniosku, że wymagane obciążenie nie musiało być osiągalne w czasie zarówno badań statycznych, jak i dynamicznych, gdyż opis kryterium w ogóle się do takich kwestii nie odnosił. Tym samym wskazane przez Przystępującego obciążenie 330 kg możliwe do osiągnięcia przy badaniach statycznych uzasadnia przyznanie jego ofercie 5 pkt. Dlatego odwołanie zostało oddalone.

Izba postanowiła zatem jak w sentencji wyroku, orzekając na podstawie art. 552 ust. 1, art. 553 i art. 554 ust. 1 ustawy Pzp.

Orzeczenie Izby zostało wydane w oparciu o dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia oraz w oparciu o stanowiska Stron i Przystępującego przedstawione w pismach procesowych i na rozprawie.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 574 ustawy Pzp oraz w oparciu o § 8 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i pkt 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Izba nie uwzględniła wniosku pełnomocnika Zamawiającego o zasądzenie kosztów dojazdu na rozprawę samochodem w kwocie 628,77 zł mając na uwadze, że rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (t.j. Dz.U. Nr 27, poz. 271 ze zm.), w oparciu o które rozlicza się koszt tzw. „kilometrówki” dotyczy kosztów jedynie pracownika, którym nie jest przecież pełnomocnik działający w ramach zewnętrznej kancelarii.

Analogiczne stanowisko Izba wyraziła w wyroku z dnia 06.09.2025 r. o sygn. akt 2840/24: *„Brak jest podstaw do przyjęcia, że koszty związane z przejazdem Odwołującego na rozprawę powinny być rozliczane ryczałtowo według stawki 1,15 zł za 1 przejechany kilometr, określonej w określonej w § 2 pkt 1) lit. b) ww. rozporządzenia. Stawka ta jest maksymalną stawką, według której pracodawca pokrywa koszty używania przez pracownika w celach służbowych dojazd lokalnych samochodów osobowych o pojemności silnika powyżej 900 cm³ niebędących własnością pracodawcy. Brak jest zaś uzasadnienia dla uznania, że pełnomocnik Odwołującego jest pracownikiem, któremu pracodawca pokrywa koszty używania samochodu osobowego niebędącego własnością pracodawcy ani iż ww. stawka znajduje zastosowanie do kosztów używania samochodu osobowego przez pełnomocnika Odwołującego dojazd innych niż jazdy lokalne, jakimi niewątpliwie są przejazdy na trasie Olsztyn - siedziba Urzędu Zamówień Publicznych i z powrotem”.*

Na ww. orzeczenie Izby została wniesiona skarga do Sądu Okręgowego w Warszawie, który w postanowieniu z dnia 27.11.2024 r. o sygn. akt XXIII Zs 153/24, stwierdził wprawdzie, że koszty dojazdu pełnomocnika mogą być dodatkowo doliczane do wynagrodzenia, ale jednocześnie wskazał, że koszty te muszą być wykazane jako koszty rzeczywiście poniesione, a nie ryczałtowo według stawek dla podróży służbowych pracowników. Sąd wskazał też, że m.in. ww. rozporządzenie Ministra Infrastruktury dotyczy obszaru prawa pracy i wyłącznie stron stosunku pracy, a zatem *„niedopuszczalne jest stosowanie bez wyraźnej podstawy prawnej przepisów dotyczących pracowników do osób niemających takiego statusu”.*

W tym przypadku pełnomocnik Zamawiającego, który złożył fakturę wskazującą na działanie w ramach Kancelarii Radcy Prawnego z siedzibą w Lublinie nie wykazał rzeczywistego poniesienia kosztów, a jedynie ww. kwotę 628,77 zł i odległość na trasie: Lublin – Warszawa – Lublin. Dlatego w myśl ww. rozporządzenia oraz orzeczeń Izby i Sądu nie jest należny zwrot kosztów dojazdu pełnomocnika samochodem na rozprawę.

Przewodnicząca